

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ»

УДК 331.5.024.5

Губарь О.В.

канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ЦИФРОВИЙ РИНОК ПРАЦІ ЯК ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ

Сучасні реалії економічного життя спонукають фірми і споживачів бути в постійному русі, в активному пошуку нових методів адаптації до нових реалій ведення бізнесу в умовах перманентних обмежень господарювання через пандемію COVID-19. Особливих змін зазнав сучасний ринок праці, адже в умовах підвищення ризику для здоров'я більшість компаній змушена була перевести свою діяльність в дистанційний формат.

Називаючи характеристики ринкової економіки, обов'язково вкладаєш в цей зміст елементи цифрової економіки як складової цифрового ринку. Для учасників підприємницької діяльності, працівників різних ланок такі зміни у сфері зайнятості мають неоднозначне значення. По-перше, набута професійність потребує корективів та удосконалення, а, іноді, навіть набуття нових вмінь. По-друге, зростають конкурентні вимоги щодо фаховості та професіоналізму. Цифрова економіка є динамічною і досить швидкими темпами розповсюджуються і стає єдиним цілим усіх сфер життєдіяльності країн світу. Формування цифрового ринку праці як суспільно необхідної діяльності націлене на задіяння інтелектуального капіталу. Отже, такі зміни на ринку цифрової економіки вимагають появу нових кваліфікацій і спеціалізацій з конкретним рівнем професіоналізму. Результатом таких дій настає епоха зародження цифрової економіки, яка змушує бути динамічним і швидко адаптуватися чи реагувати на змінні процеси попиту та пропозиції на ринку праці, забезпеченість людського капіталу та оновлених тлумачень і дій в бік якісного його поліпшення, пристосування суб'єктів ринку до умов цифрової економіки. Вплив часткової автоматизації, та насиченість окремих секторів цифровізації на ринку праці має свої позитивні і негативні наслідки. Факторами, що мають позитивний вплив чи сприяють підвищенню рівня зайнятості можуть бути: за рахунок розширення специфічного виду професійних навичок створення додаткових нових робочих місць; підвищення необхідності (потреби) на вже існуючі професії в інформаційно-технологічній сфері; за рахунок насиченості електронної системи пошуку роботи, є можливість зменшити фрикційне безробіття; збільшення кількості робочих місць на віддалених територіях.

Цифрові технології це звісно високий рівень сучасного підприємства, його можливостей. Але ж, поки що вміння, досвід та здібності людини – це вищий рівень капіталізації, оскільки основою для подальших розробок, пошуку нового та втілення технологічних можливостей без втручання людини не можливі.

Локомотивом діджиталізації стало Міністерство цифрової трансформації України на чолі з міністром Михайлом Федоровим. За рік своєї діяльності вони запровадили ряд прогресивних змін, які допомогли змінити бізнес-процеси і запустити зручні послуги для підприємців. Наприклад, запроваджено послугу «Дія ФОП» - це яскравий приклад втілення мрії стати підприємцем швидко і зручно без відвідування державних органів, яким вже скористалось понад 275 тис. людей за рік. Тепер понад 40% підприємців відкривають свою власну справу онлайн (5% - 2019 р.).

Можливість залучення до процесів цифровізації економічного середовища обумовлюється не лише фінансовою спроможністю підприємницького сектору, а й можливістю та готовністю людського ресурсом в цілому. Як результат сьогодні маємо «цифровий стрибок» в економічному середовищі, що охоплює процеси управління, оптимізації, проникнення товару на ринок, залежність від сфери виробництва, від результатів ефективності та залежність від світової ринкової кон'юнктури. Україна прийняла програму цифрової економіки і сьогодні ми можемо сказати, що ключові цілі, які були поставлені за мету поки що не дали своїх результатів. Цифрова модернізація тільки освоює внутрішній ринок споживання, освіта і медицина поступово втілює елементи проектів цифровізації, освоєння інфраструктури відбувається повільно тощо.

Отже, основним вектором цифровізації середовища поки що в нашій державі постає обмін та поширення інформації. Також, в нашому суспільстві відбувається активне втілення нових підходів у всі сфери діяльності. Але, на відміну від світового досвіду передових країн, де поступово знижуються підходи до традиційної методики ведення економічних відносин, цифровізація набуває інших стратегічних цілей. Зокрема, вона покликана зробити комфортнішим ведення бізнесу в країні, спростивши ряд процедур і знижуючи рівень бюрократизації, що сприяє розвитку підприємництва і, як результат, створення нових робочих місць в майбутньому, які забезпечують зростання конкурентоспроможності України на світових ринках.